

[Ellemann-Jensen]

lykkes at skabe sådanne økonomiske tilstande, at også briterne vælger at deltage i samarbejdet.

Indtil videre ser det desværre ud til, at Norge og Sverige vil stå udenfor, men at de dog agter at holde deres valutapolitik tæt op ad den kurs, der følges af EMS, og vi må håbe, at det kan holde. Vi bør meget nøje følge udviklingen, for det er klart, at det kan skabe vanskeligheder for Danmark, hvis man forestiller sig en situation, hvor nogle af vore væsentligste eksportmarkeder, først og fremmest Storbritannien og Sverige, vælger at føre en væsentligt anderledes valutapolitik, end vi gør. Derfor vil vi opfordre regeringen til at arbejde for, at så mange lande som overhovedet muligt og så hurtigt som muligt bliver inddraget i det europæiske valutasamarbejde. Samarbejdet må, mener vi, tilrettelægges på en sådan måde, at det står åbent for andre, og her vil vi lægge særlig vægt på, at de nordiske lande kan blive inddraget.

Statsministeren nævnte herfra det politiske ansvar, man påtager sig, når man deltager i EMS, og vi er enige i statsministerens understregning af dette meget vigtige punkt. Vi mener, at den lære, man drog i årene med et fast valutakurssystem, ikke må gå i glemmebogen. Hvis man vil en mere stabil udvikling i valutakurserne, må man også leve op til de forpligtelser, som det lægger på det enkelte lands økonomiske politik. Man må ikke tro, at man kan fastholde en stabil valutakurs, samtidig med at omkostningerne får lov til at løbe hurtigere, end de gør i omverdenen, og hvis man alligevel prøver at holde fast på valutakursen, skaber man jo en uholdbar situation, der før eller senere vil give en ganske ubehagelig overraskelse for borgerne i det land, der prøver at køre en sådan politik.

I den forbindelse må jeg nævne, at vi finder, at systemet med disse såkaldte divergensindikatorer er en væsentlig nydannelse, for det betyder, at det ikke længere primært skal være de svage valutaer, som bliver presset til at foretage sig noget, hvis de kommer til at fjerne sig for langt fra andre, men derimod at man nu tydeligere får afsløret, hvem det egentlig er, der bryder mønsteret i kursudviklingen. Vi håber, at dette system vil kunne fungere, og vi håber også, at det vil få praktisk betydning, sådan at der virkelig bliver foretaget indgreb til sikring af en stabil

udvikling, hvis nogle kommer til at bryde mønsteret.

I det hele taget finder vi i venstre, at spørgsmålet om ændring af valutaernes indbyrdes værdi i stigende grad må blive et fælles anliggende inden for rammerne af EMS, og det vil også være en naturlig følge af den planlagte gradvise sammenlægning af EF-landenes valutareserver.

Det står, som jeg var inde på før, helt klart, at vi med vores tilslutning til EMS accepterer store krav om en økonomisk-politisk disciplin her i landet. Det vil ikke være holdbart i længden, hvis vi tillader vore hjemlige omkostninger og vores forbrug at udvikle sig på en sådan måde, at vores gældsætning i udlandet fortsætter, og derfor er der en snæver forbindelse mellem Danmarks deltagelse i EMS og målsætningen i regeringens økonomiske politik, nemlig en fortsat nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancen.

Det er en proces, som vi under alle omstændigheder skal igennem på et eller andet tidspunkt. Vi kan ikke blive ved med for tid og evighed at forøge vores gældsætning i udlandet. Som medlemmer af EMS vil vejen blive lettet for os. Der bliver spændt nye sikkerhedsnet ud under Danmark på den vanskelige vej henimod en bedre økonomisk balance, men en deltagelse i EMS betyder ikke, at der kan ske en lempelse af de meget strenge krav, som de økonomiske realiteter stiller Danmark over for, og vi finder det væsentligt at slå fast, at EMS ikke er en ny sovepudder, som Danmark får overrakt udefra.

Kjelgaard (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis erklære mig enig med hr. Kjeld Olesen i hans bemærkninger til hr. Ib Nørlund. Den kapitalistforskrækkelse og de skæbnesvangre konsekvenser, hr. Ib Nørlund kørte frem med, har vistnok ikke ret meget hold i virkeligheden.

Jeg skal ikke gennemgå Det europæiske Råds resolution af 5. december 1978 om indførelsen af det europæiske monetære system, EMS, og spørgsmål i forbindelse hermed. Det betragter jeg som regeringens opgave, og jeg vil gerne takke statsministeren og økonomiministeren for de redegørelser, vi fik for lidt siden.